

РЕШЕНИЕ

№ 125

гр. София, 30.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ, в закрито заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Зорница Хайдукова
Валентин Бойкинов

като разгледа докладваното от Иван Иванов Въззивно частно гражданско дело № 20221000502962 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 274, във връзка с чл. 463 от ГПК.

С решение № 1840 от 12.07.2022 г. по гр.д. № 3009/ 2022 г. на Софийския градски съд, гражданско отделение, I - 6 състав е отменено разпореждането за разпределение на суми от 17.02.2022 г. по изп. д. № 20218510401688 на частния съдебен изпълнител М. П..

Срещу решението е подадена частна жалба от присъединения възискател С. Д. С. от гр. София, в която се твърди, че съдът не се произнесъл по всички обстоятелства, оспорени с жалбата. Текущото задължение на длъжника към него било значително по-голямо от разпределената му сума.

Молбата е решението да бъде отменено и да бъде извършено ново разпределение.

В писмения отговор длъжникът Т. М. М. от гр. София изтъква, че частната жалба е недопустима поради липса на правен интерес, тъй като неговото вземане не било изрично отхвърлено с обжалвания акт, затова същият имал интерес не от обжалване, а от влизането в сила на решението за отмяна на разпределението.

Частната жалба била и неоснователна - съдът никъде не бил казал, че вземането на жалбоподателя е за „суми с неизяснен произход“. Освен това възраженията били неотнормени към предмета на спора.

Молбата към съда е да остави частната жалба без разглеждане, алтернативно да я отхвърли като неоснователна.

Срещу решението е подадена частна жалба и от присъединения вискател М. С. Й. от гр. София. Според нея съдът трябвало да се произнесе по основателността на твърдението за настъпила перемпция, като предпоставка за прекратяване на изпълнителното дело, а не да отменя разпределението на основание на предположение. □ Неоснователно приел за ненужно излагането на мотиви относно фактическите обстоятелства, твърдени по отношение на останалите вискатели. Несъстоятелен бил извода за изтекла погасителна давност на вземането на М. Й..

Молбата е решението да бъде отменено.

В писмения отговор длъжникът Т. М. М. от гр. София изтъква, че частната жалба е недопустима поради липса на правен интерес, тъй като вземането на жалбоподателката не било изрично отхвърлено с обжалвания акт, затова тя имала интерес не от обжалването, а от влизането в сила на решението за отмяна на разпределението.

Частната жалба била и неоснователна - съдът не бил овластен да из земе и сам да упражни правомощията на съдебния изпълнител, като прекрати производството в хипотезата на чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК, а следвало да осъществи единствено контрол относно тяхното упражняване. Възраженията на частната жалбоподателка били насочени директно срещу жалбата на длъжника, а не срещу решението и били неотн осими към спора.

Молбата към съда е да остави частната жалба без разглеждане, алтернативно да я отхвърли като неоснователна.

Останалите ответници по частните жалби „Вектра - Б“ ЕООД - гр. София, А. Р. К. от гр. София, „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД - гр. София, М. А. М. - гр. София, Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - гр. София, Столична община - гр. София и „Апиъл солюшънс“ ЕООД - гр. София не са представили писмен отговор.

Съдът съобрази следното.

Частните жалби са процесуално допустими - подадени са в установения в закона срок от присъединени вискатели в изпълнителното производство, които има правен интерес от обжалването на валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на институционен контрол.

Несъстоятелно е възражението на длъжницата за липса на правен интерес за частните жалбоподатели от обжалването на решението. Предвид изложените от съда съображения, обусловили отмяната на разпределението и обратно на твърденията й, и двамата вискатели нямат интерес то да влезе в сила. Стабилизирането на акта за разпределение ще има като последица признаване на съществуването на задължение към

присъединения вискател „Агенция за събиране на вземанията“ ЕАД в размер на 3 614.90 лева. В случай, че възражението за настъпила перемпция бъде прието за основателно, изпълнителното производство ще следва да бъде прекратено по отношение на споменатия вискател. Прекратяването ще има като последица промяна на обема на правата в реда на хирографарните кредитори, каквито са и двамата жалбоподатели, а това ще намери отражение върху удовлетворяването на всеки от вискателите в този ред. (Тълкувателно решение № 2 от 22.11.2022 г. по т. д. № 2/2021 г. на ВКС, ОСГТК)

По основателността им приема следното.

Производството пред Софийския градски съд е било образувано по жалба, подадена от Т. М. М. от гр. София, в качеството на длъжник, срещу разпределението, извършено с разпореждане от 17.02.2022 г. по изп. д. № 20218510401688 на частния съдебен изпълнител М. П..

Предмет на разпределението била сумата 85 173 лева, постъпила от публичната продажба на 1/24 идеални части от урегулиран поземлен имот с площ от 1 792 кв. м. с идентификатор 68134.1608.4735, находящ се в гр. София, ж. к. „Малинова долина“.

Към деня на разпределението задължението по изпълнителното дело било формирано в полза на вискателите, както следва : 1) на „Вектра - Б“ ЕООД - общо 18 994.28 лева ; 2) на М. С. Й. - общо 26 443.48 лева ; 3) на А. Р. К. - общо 15 709.50 лева ; 4) на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД - общо 3 614.90 лева ; 5) на С. Д. С. - общо 71 747.44 лева ; 6) на „Апиъл солюшънс“ ЕООД и М. А. М. - общо 96 379.63 лева ; 7) на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - общо 4 247.13 лева ; 8) на Столична община, район „Студентски“ - общо 4.63 лева 9) такси и разноски по Тарифата за таксите и разноските към ЗЧСИ - общо 19 016.89 лева.

При спазване на привилегиите по чл. 136 от ЗЗД сумата била разпределена по следния начин : 1) по реда на чл. 136, ал.1, т. 1 - общо 2 847.66 лева ; 2) по реда на чл. 136, ал.1, т. 2 - 4.63 лева ; 3) по реда на чл. 136, ал.1, т. 6 - 4 247.13 лева. След изчерпването на привилегиите по чл. 136 от ЗЗД остатъкът от сумата бил разпределен по реда на чл. 137 от ГПК съразмерно между останалите вискатели.

Събраната от публичната продажба сума била разпределена в полза на вискателите, както следва : 1) на „Вектра - Б“ ЕООД - общо 7 423.84 лева ; 2) на М. С. Й. - общо 8 156.64 лева ; 3) на А.

Р. К. - общо 4 721.26 лева ; 4) на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД - общо 1 123.35 лева ; 5) на С. Д. С. - общо 22 462.22 лева ; 6) на „Апиъл солюшънс“ ЕООД - общо 15 145.37 лева ; 7) на М. А. М. - общо 15 145.37 лева ; 8) на Столична община, район „Студентски“ - общо 4.63 лева ; 9) на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите -

общо 4 247.13 лева ; 10) на вещото лице К. Д. - 200 лева ; 11) на ЧСИ - общо 6 543.20 лева.

При тези факти от правна страна съдът приема следното.

Съобразно разясненията в Тълкувателно решение № 2 от 22.11.2022г. по т. д. № 2/2021 г. на ВКС, ОСГТК производството по чл. 463 ГПК не е контролно-отменително, а е въззивно. Затова след отмяна на обжалваното пред него разпределение, изготвено от съдебен изпълнител, окръжният съд решава въпроса по същество, като сам извършва ново разпределение.

Изключение от принципа е предвидено само за случаите, в които изразената в разпределението воля на съдебния изпълнител е неясна (липсва достатъчна конкретизация на отделни вземания, съответно на техния размер, която възпрепятства индивидуализацията им) и не може да бъде изяснена и от събраните доказателства по делото, което обуславя невъзможност за съда да извърши сам ново разпределение. Тогава съдът, след отмяната на разпределението, връща делото на съдебния изпълнител за изготвяне на ново разпределение.

От данните по делото следва категоричния извод, че за конкретния случай липсват предпоставки, които да обусловят връщането на делото на съдебния изпълнител - вземанията на вискателите са достатъчно ясно конкретизирани по основание и размер, посочено е кои от тях се ползват с право на предпочитително удовлетворение.

Въпросът за перемиране на вземането на „Агенция за събиране на вземания“ ЕАД не е бил повдиган под формата на възражение от длъжника непосредствено след 2.11.2021 г., когато дружеството е било конституирано като присъединен вискател. За първи път в жалбата срещу разпределението са изложени твърдения, че по образуваното пред ЧСИ Н. М. изпълнително дело на длъжницата не е била връчена призовка за доброволно изпълнение, нито са били извършвани „каквито и да било други изпълнителни действия“.

В цитирания тълкувателен акт са изложени съображенията срещу връщането на делото на съдебния изпълнител - изготвянето на разпределението и влизането му в сила да са максимално близки едно до друго, за да се гарантира правото на вискателите да бъдат удовлетворени в кратки срокове, както и да се възпрепятства увеличението на размера на дълга на длъжника, доколкото лихвите продължават да текат. При отмяна на разпределението, връщането на делото на съдебния изпълнител от съда

- 5 -

с даване на задължителни указания би довело до неограничена възможност да се изготвят нови разпределения, всяко от които подлежащо на двуинстанционен контрол, което ще доведе до необосновано забавяне на удовлетворяването на вискателите.

Следователно в настоящия случай сезираният с жалбата съд е бил длъжен да разгледа по същество възражението за перемпция и да извърши сам ново разпределение, ако установи,

че правото на вискателя да иска от съдебния изпълнител да предприема принудителни действия срещу длъжника е престанало да съществува в конкретното изпълнително производство, респ. да потвърди разпределението, ако от доказателствата се установи обратното.

В съответствие с разясненията в Тълкувателно решение № 6 от 15.01.2019 г. по тълк. д. № 6/2017 г. на ВКС, ОСГТК, доколкото обжалването с частна жалба по естеството си е пълно въззивно, в това производство инстанцията, упражняваща контрол за законосъобразността на обжалваните актове, разполага с правомощията самостоятелно да установява фактите, да вземе собствено становище по предмета на производството и да се произнесе по неговото същество, без да е обвързана от изложените в частната жалба оплаквания.

Изложените съждения обуславят извода, че първоинстанционният съд е постановил своя акт в нарушение на процесуалните правила, което налага отмяната му и връщане на делото за произнасяне по същество на оплакванията, релевиращи в жалбата, срещу извършеното от съдебния изпълнител разпределение.

По тези съображения Софийският апелативен съд, търговско отделение, шести състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1840 от 12.07.2022 г. по гр.д. № 3009/ 2022 г. на Софийския градски съд, гражданско отделение, I - 6 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО на Софийския градски съд за произнасяне по основателността на оплакванията, изложени в жалбата, подадена от Т. М. М. от гр. София срещу разпореждането за разпределение на суми от 17.02.2022 г. по изп. д. № 20218510401688 на частния съдебен изпълнител М. П..

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____